

NAPSUGÁR

GYERMEKIRODALMI LAP • LIX. ÉVFOLYAM • 660. SZÁM

4.

2015. ÁPRILIS

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Hagymahéjas pirostojárás

Nálunk, otthon, az a szokás,
nem piros a pirostojárás,
hanem inkább rozsdabarna,
hóvirágok vannak rajta,
büröklapi, kék ibolya,
kásavirág kicsi szirma...
Harisnyába belekötjük,
forró vízzel nyakon öntjük,
beáztatjuk hagymahéjba,
ha meglocsolsz, nem bánod meg,
ilyet kapsz majd ajándékba.

Szilvám

Locsoló- vers

Jó reggelt kívánok,
Friss, jó egészséget.
Mindnyájuk számára
Szép Húsvét ünnepet.

Én az Úr Jézusnak
Vagyok a követe,
Feltámadásának
Ma van szent ünnepe.

Hirdetem boldogan:
Az Úr feltámadott,
Minden gonosztevőn
Diadalt aratott.

Hirdetésem ára
Egy pár hímestojás,
Megköszönöm szépen,
és elmegyek tovább.
(Népköltés)

Fecske farka

Százlábú

Rakláb

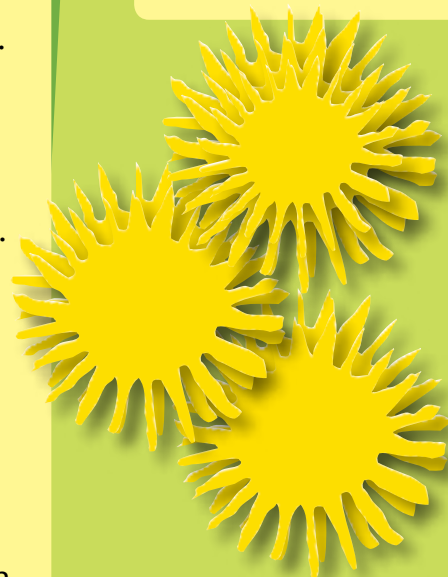
LÁSZLÓ NOÉMI

Április

Didereg a reggel.
Szaladgál a szél.
Tüskék között fénylik
a rózsalevél.

Fölötte a bokron
sárga sityakok.
Kicsordul a felhő,
kelyhükbe potyog.

Víztükörre hajlik
zsenge fűzfaág.
Villódnak a mélyben
napfény-karikák.

*Antalné Tankó Mária
gyimesi írott tojásmintái*

A tojás az új élet bölcsője.

Ezerféle tojásból ezerféle élet bújik elő: madár és hangya, gyík és teknős.

A pirostojás nemcsak a színes, izgalmas földi élet jelképe, hanem a fényes és örök égi életé is.

Jézus azért vállalta az embersorsot, hogy megmutassa: hogyan éljük földi életünket, hogy lelkünk ne zámuljon meg, hanem – ha eljön az ideje – meszes héját kinőve fénymadárként szárnyaljon fel.

**Áldott, boldog, fényben
szárnyaló Húsvétot kívánunk
minden olvasónknak!**

A tojás legalsó része
alsó földdé átváltozik,
a tojásnak felső része
felső éggé átváltozik.
Sárgájának felső része
Átváltozik halvány holddá.
Ami a tojásban tarka,
az az égen csillagokká,
a fekete foltok benne
fenn az égen fellegekké...

*(Kalevala, finn népköltés,
Nagy Kálmán fordítása)*

Eljött a szép Húsvét reggele,
Feltámadásunk édes ünnepe.
Ünneplő ruhákba öltöztek a fák,
Pattognak a rügyek, s virít a virág.
A harang zúgása hirdet ünnepet,
Egy kismadár dalol a zöld rétek felett.
Áldott húsvéti ünnepet!

(Népköltés)

Madár szállt az ablakra,
Erre a szép kis lakra.
Van locsoló szagos vizem,
Eljöttem, hogy megöntözzem.
Nesze, nesze, rózsaszál,
Soha el ne hervadjál!

(Népköltés)

Elöttem áll egy szép rózsaszál,
Megöntözlek téged, hogy el ne hervadjál.
Ha meg nem öntözlek ezen esztendőben,
Nem virágzol nekem többet a jövőben.
De ha megöntözlek ezen esztendőben,
Akkor majd virágzol egész életedben.

(Népköltés)

Papírvirág

Fehér kabala (lő)

Töltött rózsza

Gyöngyvirág

FELTÁMADT KRISZTUS, VIGADJUK!

Öntök asszonyt lányával, várok tojáást párjával – szavalja Húsvét hétfőjén az apró és a meglett férfinép, és csöppnyi harmatot, parfümöt vagy vedernyi vizet önt az iruló-piruló kislányok, a viruló nagylányok és a derülő asszonyságok fejére. S láss csodát, mindenki szebb lesz a locsolástól, hiszen együtt örül kertész és rózsaszál, az öröm pedig megszépít. Nincs még egy ilyen vidám ünnepünk!

A kibőjtölt, megérdemelt öröm mindig mélyebb, igazabb az ölünkbe pottyantnál. Vacogtunk egész télen át, s lám, meleg sugarak ölelnek: rügyezik, újul a természet s a kedvünk. A hosszú böjt után jólesnek az ünnepi finomságok. A feladattal, munkával tele tengernyi hétköznapi után szárnyat ad lelkünknek az ünnep.

Ne „kellemes” Húsvétot kívánjunk. Jézusnak sem volt kellemes a keresztút, amin a gonosszal szövetekezett város korbácsolta végig. Gondolkodj, milyen áldozatot vállalhatnál, ha nem is hozzá mérhető, de bármily kicsit, emberi erőd szerintit, hogy ne érezze úgy, hiába szenvedett.

Amikor a régi magyar falu Húsvétjáról mesélek nektek, nem elavult néphagyományt ébresztgetek, hanem életvizet

hozok, s mutatom, merre lelitek a forrást, hogy ti is meríthessetek.

A régieknek nem kellemes volt a Húsvétjuk, hanem hittel és jelképekkel teli, rendezett és boldog. A készülődést és az ünnepet egyaránt szertartások szabályozták, amelyeket mindenki ismert, betartott. Minden háznál ugyanúgy készültek az ünnepre. A nagyhét jeles napjain nem a nagyáruházakba, hanem templomba sietett a falu.

Nagycsütörtökön elhallgattak a harangok, otthon eloltották a tüzet, a templomban a gyertyákat. Egyetlen gyertya fényénél virrasztottak. Nagypénteken feketében, szigorú böjttel gyászolták a Megváltót. A böjt áldozatától, az imától megtisztult a lélek, az asszonyok szorgos keze nyomán ragyogott a frissen meszelt ház, a lúgban szapult ing, a felsepert udvar, a virágoskert a ház előtt.

Nagyszombaton megszóltak a harangok, velük dobbant a lélek is: van remény, feltámad Krisztus! A gyógyító erejű szentelt vízből, a reménytől izzó szentelt tűz parazsából mindenki vitt haza. Ismét fellobbant a láng a családi

tűzhelyeken. A külső-belső tisztaságban sült a friss kenyér, a kalács, a bárány, főtt a sonka, s festették, hímezték tucatszám a Húsvét legfontosabb jelképét, a pirostojást.

3000 éves egyiptomi piramisban piros, 1500 éves avar sírban karcolt-hímes tojás héját találták meg. A tojás a kerek világ, az élet, a termékenység ősi jelképe. A kereszténységben új tartalommal gazdagodott: a sírjából feltámadó Krisztust idézi, piros színe pedig Jézus értünk kiontott véréét.

A legenda szerint ezért adott át egy pirostojást Tiberius császárnak a Jézus feltámadása után Rómába siető Mária Magdolna. Ezt ajándékoztak egymásnak már az őskeresztények is Húsvét reggelén, és ez volt az egyetlen húsvéti ajándék a régi magyar falvakban is. A keresztszülők keresztgyermeküket, a komák egymást, a lányok a locsolkodó legényeket ajándékozták meg, de pirostojást tettek a komatálba is, amellyel sírig tartó barátságot fogadtak egymásnak a serdülő leánykák.

A kezdetben csak pirosra festett, később színes, hímes, rajzolt, írókázott, karcolt,

batikolt, rányomtatott szírommal, levéllel ékesített húsvéti tojás vidékenként változott, s bár évente csak egyszer készült, külön népművészeti ággá alakult. Nem vaktában rajzolták rá a mintákat, mint manapság tesszük, hiszen mint minden népi díszítőelemnek, a tojásrajznak is jelentése és neve volt. A 2–3. oldalról néhány gyimesi tojásmintát tanulhattok meg, de ugyanilyen régi és gazdag a hétfalusi írott-tojás hagyomány is.

Törékeny érték, mégis igyekeztek megőrizni a következő húsvétig, de néha egy életen át a mátkától kapott hímes tojást. De a pirostojás elfogyasztása is jelképes szertartássá mélyült. Húsvétvasárnap hajnalán ünnepi szóttessel letakart kosárban vitték az asszonyok a templomba a tojást, sonkát, kalácsot, hogy megszentelt eledel kerüljön a család asztalára az ünnep reggelén. A szentelt tojást a férj kettévágta, felét ő, felét a felesége ette meg azzal a mély fohással, hogy soha el ne tévedjenek egymástól, szövetségük erős, házasságuk kerek maradjon.

Ha csak ezt az egy kis szertartást sikerülne visszahoznunk Húsvétunkba, épebbek lennének családjaink, méltóbbak volnánk Jézus áldozatához, és fényesebb lélekkel énekelhetnénk: *Feltámadt Krisztus, vigadjuk!*

Zsigmond Emese

Eledelszentelés
Csíkszeredában,
2012-ben

Februári megfajtések: A suba is, a szűr is védte a pásztort a hideg, a szél, az eső ellen, árnyékot tartott, ülőalkalmatosság, derékalj, takaró vagy párna volt. **Nyertesek:** a **szatmárnémeti** A. Popp Líceum III. B osztálya; a **székelyszáldobosi** IV. B osztály; lőrincrévi olvasóink.

Ezüsthaj

Vót eccer, a *Keleti-Kárpátokon túl**, ott, ahol a Tázló folyócska kanyarog, a házak pedig rikító kéken virítanak, vót két kisleán. A két gyermek együtt nevelkedett, s úgy szerették egymást, mintha édes testvérek vónának. Az egyiknek csodaszép kökényszeme vót, a másiknak párját ritkító, *kondor** haja.

Teltek a napok, múltak az évek, s a láneakból nagyocska és szépecske hajadon lett. Olyan szépek vótak, hogy királykisasszonyoknak es beillettek vóna.

Élt a faluban egy gonosz asszony, akinek vót egy nálánál es gonoszabb lánya. Ez a gonosz lány folyton azon törte a fejét, hogyan tudna a szép lányoknak ártani.

A *guzsajasban** minden nap összegyűltek a lányok, énekeltek, tréfálkoztak, a fonnin nem tudó lányokat pedig csúfolókkal kiénekeltek. A két szép leány kezében gyorsan pergett az orsó, de a gonosz leányt

bizony kicsúfolták, mert ügyetlen volt. Bosszúból eltörte a kökényszemű lány orsóját, másszor meg összekormozta a kondorhajú lány fonálát.

Egy nap azonban nagy baj történt. Sírva szaladt haza a kondorhajú lány a fonóból. A gonosz lány a gyertyát szándékosan olyan közelre tette, hogy egy szempillantás alatt elemésztődtek a meseszép fürtök. Hiába vigasztalta a kökényszemű lány, ő egyre búsabb lett, folyton kondor haját siratta.

Egy szép napon, amikor a kökényszemű lány illatos *kopsát** szedegetett kosarába künn az erdőn, nyöszörgő hangra lett figyelmes. Serényen közelebb ment a hanghoz. Látja, hogy egy *külbécs** az oldalára fordult, s nem tud tovább menni. Lehajolt *hejzá**, és felállította. Ekkor csodák csodája megszólalt a külbécs:

– Azért, mert jóságos vótál egy ilyen picinyecske kis külbécshez es, kívánhatsz bármit, azt én teljesítem.

– Nem kívánok én mást – szomorkodott a kökényszemű lány –, csak azt, hogy az én édes kondorhajú testvéremnek újra olyan szép legyen a haja, mint régen vót.

– Legyen meg a kívánságod! – felelte a külbécs, majd folytatta: – Menj el a Holdforráshoz, és hozz belőle vizet, mert aki abban megmossa a haját, szebb lesz, mint valaha.

Megköszönte a kökényszemű lány a külbécs segítségét, s elbúcsúzott tőle illendőképpen.

Másnap reggel bokáig érő, hosszú vászoningére rátekeré *karincáját**, s egy kis korsóval nekiindult a nagyerdőnek.

Menen három nap, három éccaka. Harmadik nap egy kerek tisztásra ért, melynek kezepin csakugyan ott csevegett a forrásvíz.

– Dicsírtessék kút forrása – köszönt a kútnak a leány, és nyelvél keresztet vetett a szájpádlására, ahogy anyjától tanulta.

Miután ezüst vizében megmosta fáradt kökényszemét, és meritett a korsóba is, tiszteletudóan megköszönte a forrásnak a vizet, és bátran visszaindult.

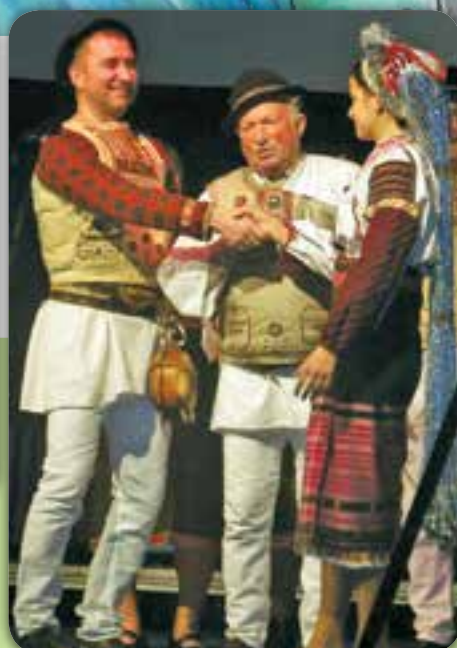

Amint hazaért, megmosta a kondorhajú lány fűrtjeit a forrásvízben. Azok nyomban ismét gyönyörű, ezüsfeketén csillogó hajkoronává nőttek, még szebbé, mint azelőtt vótak.

Ragyogott és újra nevetésüktől vót hangoz a fonó. A gonosz lányt elkergették a faluból, s azóta es csak szalad, ha ki nem futott eddig a velágból.

Az ezüsthajú és az ezüstszemű lánynak messze földön híre ment. Aszongyák, azóta a lányok az ő emlékükre menyegzőjük napján ezüst szálakat engednek le a hajfonatukról. Aki nem hiszi, járjon utána. Meg es mondom, merre induljon, Pusztináig meg se álljon. Ott nézzen meg egy lakodalmat, s kóstoljon jó kolácskákát s *geluskát**, mert finomságuknak nincs párja!

* A mese a moldvai csángómagyar tájszólást idézi. *Kondor*: göndör; *guzsajas*: fonó; *kopsa*: eper; *külbécs*: csiga; *hejzá*: hozzá; *karinca*: lepel-szoknya; *geluska*: töltike.

A Keleti-Kárpátokon túl, azaz Moldvában közel 250 000 csángómagyar él. Közülük már csak 62 ezren beszélnek magyar anyanyelvüket, de hűséggel, erős lélekkel őrzik katolikus hitüket, viseletüket, népköltészetüket, szokásaikat. A csángó falvak közül a legrégebbiek az „északiak”.

Később menekültek Moldovába a „déli” és a „székelyes” csángók. A moldvai csángó lányok, asszonyok ősi viselete a hosszú, fehér ingre tekert csíkos szőttes lepelszoknya, amit ők *katrincának* vagy *kerekítőnek* hívnak, és keskeny, szőttes övvel, bernéccel kötnek a derekukra. Az ing vállát, ujját, a *mejjesbundát* gazdagon hímezik. Maguk szövik a fátyolfinomságú, hosszú kerpakendőt is, amelyet a kontyukra borítanak. A pusztinai menyasszony pártáját hosszú ezüst szálak díszítik. Erről szól áprilisi mesénk.

A hegyszülött pásztorfiú

Egy felhőkarcoló hegy oldalában élt egy pásztorfiú, aki időtlen idők óta ezen a helyen őrizte kis nyáját. Legalábbis ezt mesélték róla a völgy lakói, akik dédapáiktól, ükapáiktól, szepapáiktól hallották történetét. Bár szinte sohasem mutatkozott az emberek előtt, mégis előfordult, hogy valaki a hegyen barangolva találkozott vele. Huszonnyolc év körüli, középtermetű, világosbarna hajú, barátságos tekintetű fiú képét őrizte a közös emlékezet. A legkülönösebb az volt, hogy a múltó időnek nem lehetett hatalma fölötte, mivel nemzedékről-nemzedékre ugyanúgy írták le külsejét azok a szerencsések, akik megpillanthatták. Állítólag azért, mert a hegycsúcs, ahol élt, rést ütve az idő ócska ponyváján, az időtlenségben pihentette fáradt homlokát.

A fiú apja vakmerőségéről híres hegyipásztor volt, aki elvadult, ember-nem-járta helyekre merészkedett nyájával. Végül ez okozta vesztét. Egy alkalom-

mal, a szédítő magasba nyúló hegycsúcsról hatalmas hógörgeteg zúdult le, és pillanatok alatt magával sodorta a pásztort nyájastól, de a fia megmenekült, maga sem értette, hogyan.

A fiú többé nem ment le a völgybe. Egyre magasabbra kapaszkodott a hegy oldalán, és lassan megbarátkozott e zordon magaslattal. A hegy, melynek szavát eddig nem hallotta meg, most számára is érthetően szólalt meg. Barlangot tárt fel testében otthonául, csendjébe burkolva vigasztalta. Reggel friss harmattal üdítette, gyümölcsével enyhítette éhségét, forrásaival oltotta szomját. Egyszóval örökbe fogadta.

Hozzákezdett a neveléséhez is. Megtanította mindenre, ami belőle fakad. Később a szelet, a vizet, a napot is meghívta házitanítónak. A fiúnak sok próbát kellett kiállnia. Egy idő után már könnyedén fogócskázott a kisebb

DÖME ZSUZSA versei

Égi oltár

Fejem fölött égi oltár.
Őrizgeti fürgé bojtár
az égen a bárányfelhőt,
madártejbe habnak illőt.

Bámulom a fellegeket.
Az a gyapjas merre mehet,
hova tűnt a fondorlatos,
borzas, fodros, tejszínhabos?

Bojtár hajtja, úzi szellő,
suhan fölém szürke felhő,
körülöttem forog az ég.
Oly jó lenne maradni még!

Szivárvány

Hét színből szőtt légi hídján
szirmot bontott a szivárvány.
Két pillére égi márvány,
nem porladó sziklapárkány.
A szétoszló felhő bárány-
gyapján feszül a szivárvány.
A kék égbolt háttér, halvány
pasztell szalaggal az alján,
tünde talányt csal az égre,
feledkezz a messzeségbe,
add át magad a látványnak,
integess a szivárványnak!

szelekkel, süvített a nagyobbakkal. Hömpölygő áradat is tudott lenni, és a napra is visszaragyogott reggel köszönésképpen. De hegyként is megállta ám a helyét nevelője nagy öröme, mely már hegyszülött fiának érezte az ifjú pásztort.

Nemsokára nyája is lett. Igaz, hogy jó ideig csak egy eltévedt báránkája volt, akit a vihar sodort el övéitől, de később újabb elcsatangolt állatokkal szaporodott a nyáj. Aztán egy bokájátört kecskére lelt, akit hosszas ápolás után végül sikerült lábra állítania. Végül egy kivert kutya is csatlakozott hozzájuk.

Emberrel nagyon ritkán találkozott. Egyszer a vihar messzire űzte egyik bárányát, sokat kellett ereszkednie, míg a nyomára bukkant. Éppen ölbe vette a kis jószágot, amikor nyöszörgést hallott. A hang irányába indult. Az egyik sziklárok mélyén emberi test körvonalait vélte kirajzolódni. Előhívta a szélről és víztől szerzett tudását, és könnyűszerrel leereszkedett a szakadékba. Egy lezuhant hegymászóra bukkant. Alig volt benne élet. A pásztor segítségül hívta a nap és a hegy gyógyító erejét, megmentette a hegymászt, és a szél hátán a völgy biztonságába küldte.

Az orvos emlékeztetkiesést állapított meg, ugyanis az elveszítettnek hitt, majd kissé bicegve, de derűsen felbukkanó hegymászó sehogy sem tudott számot adni arról a néhány napról, amíg a hegycsúcsról a völgybe érkezett. Csak különös világok elmondhatatlan érintéséről beszélt, és egy fiatalemberről, aki a hegy fogadott fia, beszéli a szél és a víz nyelvét, és köszönésképpen visszaragyog a napra. Az emberek hitetlenkedve hallgatták, de voltak, akik osztottak lelkesedésében, és a titokzatos pásztorról faggatták.

Ahogy múltak az évek, évtizedek és évszázadok, a völgy lakói körében egyre több történet járt szájról szájra a hegy fiának csodálatos dolgairól. Esténként, ha összegyűltek, róla meséltek, és lázasan faggatták azokat, akiket szerencsájuk összehozott e különös teremtménnyel, és csodálatos segítségében részesültek.

A fiú pedig, ott fenn, a hegy tetején, érezte a feléje áradó szeretetet, és örömeiben szivárványkaput épített a völgy fölé. Ezen át terelgette oda-vissza a bárányfelhőket.

A derűosztó

Vidám Vendel mosolyogva született, s a boldogság később is elkísérte mindenüvé.

– Tessék, Vendel, vedd el, vedd el! - kínálkoztak az örömek, a vaskos jószerencsék.

Ő pedig elvette, és hálás volt a legapróbbért is. Hogy a derűjét másra is ráragassza, elszegődött cukrászinasnak. Belegyúrta a vidámságot minden süteménybe, belesodorta a hejehuját minden cukorpálcikába. Kaccantott lett a csokimáz, mosolyos a drazsé.

Nem értették az emberek, mitől lett vidámabb a város. De Vendel nem vált döllyfösszé ettől. Nem akart ismert lenni, nem akarta, hogy bámulják: No nézd, ott megy Vidám Vendel, tőle ébredsz vígan reggel! Brrrr, Vendel megborzongott még a gondolattól is.

Egy napon furcsa viszketésre ébredt. Mintha mocorgott volna valami a háta közepén. De annyira, hogy a végén a tükörhöz siett, hadd lássa, mi történik ott a tudta nélkül. S hát szeme-szája elállt a csodálkozástól, mert nagy szárnya nőtt. Gólyaszárny, jó erős, fekete-fehér tollakkal. Vagy inkább kócsagszárny? Nem tudta eldönteni.

Nem maradt ideje töprengeni, mennie kellett a cukrászműhelybe. Az emberek már várták az aznapi pisolygós fánkokat, vitor kuglófokat. Így aztán Vendelünk a kócsag-vagy-gólya szárnyat a köpenye alá gyömöszölte, és sebtiben nekifogott a sütésnek. Ekkor történt a baj. Hogy, hogy nem, a szárnya kiszabadult. Hű, kavargott a liszt, örvénylett a porcukor minden suhintásra. Vendel hiába esedezett újdonsült végtagjának, hogy ne rebbenjen, ne suhérozzon, az rá se hederített. Mire mindent beborított az illatos vaníliacukor, a szárnya is végre lecsitult. Nem csoda, hiszen öszszeragadt a kelttészától. Vidám Vendel – nevéhez nem méltóan – pityergett egyet, majd felsóhajtott:

– Így többé nem lehetek cukrász. Mitől vidul ezután a város? Sebjaj, majdcsak kitalálok valamit, jól jön ez a szárny még – és leszegett fejjel kisomfordált a hátsó ajtón.

S ha hiszitek, ha nem, tényleg jó volt a szárny valamire. Ki nem találnátok, mire... Képzeljétek: REPÜLÉSRE.

Vendel nagyon szeretett szálldosni. Na de hogy nézne ki városunk fölött egy röpködő Vendel. Leállna a forgalom, az autók összekoccannának, kocc, sőt bumm! A kislányok megijednének tőle, a fiúcskák meg az anyjukat nyaggatnák: „Éniszakalokolyant!” Felbolydulna, összezavarodna a város. Ám Vendel a szerencsét megosztani szerette volna, nem megnehezíteni az emberek életét.

Így aztán csak otthon röpködött, meg néha a sötétben kimerészkedett a város végére, s felhussant az égre. Közben pedig szüntelen törte a fejét, hogy mit kezdjen magával, ezzel az új, szárnyas Vendellel. Mígnem egy reggel:

– Megvan! Elmegyek postásnak. Sosem használok felvonót, csak repülök az emeletek között. A legmagasabb toronyházba is gyorsan házhoz viszek minden levelet.

BALAJTHY FERENC versei

Hívogató

Fogd a fényt marokra, el ne szórd!
És keress szita-szita pénteket,
Szereltem csütörtököt, fényfalót,
S mondjuk majd együtt az éneket!

Fürödj meg tavaszi napsugárban,
Mint kristálypatak, oly tiszta légy!
Jöjj, kékfestőzött égi ruhában,
S koszorú lesz hajadban a fény!

Fényparipa

Napból jöttem, napba megyek,
Csavargok a csillagokkal.
Fut az árnyék, ha ébredek,
A föld szíve nagyot dobban.

Napba megyek, napból jöttem,
Hozzád futok, alig várom!
Tűz előttem, tűz mögöttem,
Vágtatok fényparipámon.

Így is lett.

Az emberek újra vidámabban keltek reggelente.
Nem csoda, hiszen a levelekben csupa jó hír állt.
Rég elfeledett barátságok szökkentek újra szárba,
s a postást ezentúl mindenki izgatottan várta.

Anyáék csodálkoztak, hogy a megszokott, ki-
fulladt postás néni helyett egy hetyke fiatalember
csöngetett a sokadik emeleten. Nagyon kedves
volt, a gyerekekkel is tréfálkozott. Anya szánakoz-
va mondta, amint elment:

– Láttad, Sárrikám, hogy púpos volt szegény
postás?

Sára azonban válasz helyett csak mosolygott,
s ujjai közt egy tollat pödörgetett.

Gólya- vagy inkább kócsagtollat.

DERÜLJ, DERÜLJ!

HERVAY TAMÁS

Mű-húsvéti mű

Műnyúl műfüvön ül.
Mély mű-gondba merül:
Csokitojása hírneve
Galériában öregbül-e?

Műfű nő a kövön,
Műnyúl ül a fűvön.
Műnyúl csokitojása
Való Világ „világossága”!

Pelyhe-mű-csibe csipog:
– Én hát mi is vagyok?
Mi előbbi igazul:
A tojás-e vagy a nyúl?

CSEH KATALIN

Fejetlenségek

Ha felmegyek, lent vagyok,
ha lejövök, fent vagyok,
a lavórban lubickolnak csillagok.

Ha kimegyek, bent leszek,
ha bejövök, kint leszek,
ki törte el a tyúk-szem-üveget?

Ha hallgatok, nagy lesz a lárma,
ha zajongok, suhog a csönd szárnya,
nem emlékszem már a csiga-ház-számra.

Kedvem van még tréfálkozni:
eső lábán száraz zokni,
tovább játszom a szavakkal:
éjben pizsamás a nappal.

SZŐCS MARGIT

Éjszaka

Csillag szeppen, hunyorog,
arcán könnycsepp kuporog:
majd kiszúrta fél szemét
egy szemtelen űrszemét.

Űstökös szól ekképpen:
fussunk versenyt az égen,
tajték hűtse kómámat,
napszél fújja csóvámát!

Hold zsörtöl a Tejúton:
– A baktatást de unom,
gondoltam egy csudajót:
stoppolok egy űrhajót!

BALÁZS IMRE JÓZSEF versei

Hold

Esténként vágyódva üvölt rám a farkas,
Csakis azért persze, hogy nyugton ne alhass.
Emberek is járnak rajtam, űrhajós sisakban,
S csiklandozzák oldalam –
még jó, hogy nem túl gyakran.

Ki sokáig néz engem, arra visszanézek,
Arcom is felismeri, ki kicsit merészebb.
Egyik héten dundi vagyok, majd egyre soványabb.
Ha egy-két napig nem lát senki, mindig visszavárnak.

Nap

Lehet másra nézni,
De azt mondják, rám épp nem.
Hajnaltól a nyugtomig
Tündöklöm az égen.

Ha túl sok már a figyelem,
Elbújok egy hegy mögött,
Rózsaszínű pizsamába
És felhőkbe öltözök.

[illegible][illegible][illegible]

FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK

[illegible]

FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJEFFNÖK • FURCSA FEJEFFNÖK • FURCSA

[illegible][illegible]

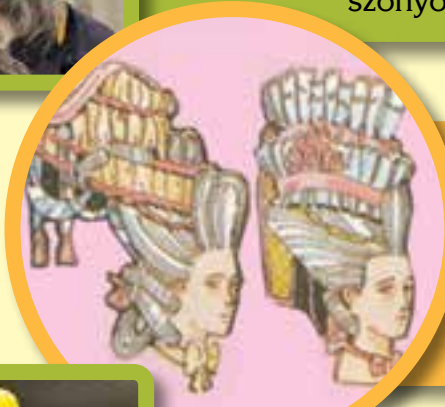
FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJFEDŐK

FURCSA FEJFEDŐK • FURCSA FEJEFFDÖK • FURCSA FEJFEFDÖK • FURCSA FEJEFDDÖK

Az oroszok szőrmekucsmája, a kínaiak pici szalmakalapja, a mexikóiak szekérkeréknyi szombrerója (magyarul árnyékoló) népviseletük részévé vált.

Ki viseli a kalapot? A legtöbb kultúrában a kalap, a turbán, a kucsma a férfiúi, a családfői tekintély megtestesítője. Dédapáink nem léptek ki az utcára hajadonfótt. A mohamedán és az indiai férfiak turbánjából sok szoknya kitelne. Az inkáknál az asz-szonyok is férfikalapot viselnek.

A túlcicomázott barokk és rokokó kalapokat akár hadihajó, vártorony vagy gyümölcskosár is díszíthette.

Végül próbáljunk fel néhány mai „kalap-költeményt”. S ha már elegünk van az egész-ből, bújjunk bele ebbe a „világ-hárítóba”.

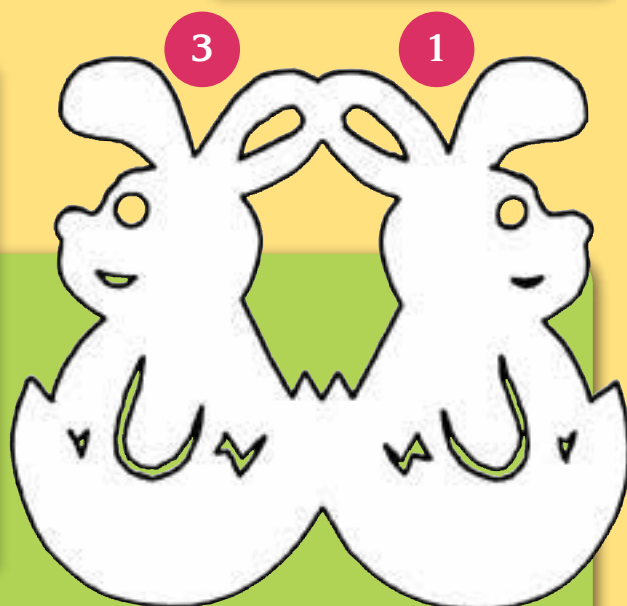
Zsigmond Emese

Megfejtések – furcsa jelmezek: Konc király a lakomákat, a zsíros-húsos ételeket jelképezi. Vízkeresztkor kezd uralkodni, farsang végén, húshagyó kedden legyőzi őt Cibere vajda, a böjt megszemélyesítője. Jelmezötletek: a dési negyedikesek „közös” százlábúja, a lövétei medúza, a fele fiú-fele lány.
Nyertesek: Albert László, Kolozsvár; Kozma Erika, Kézdiszentkereszt; az ivói II. osztály.

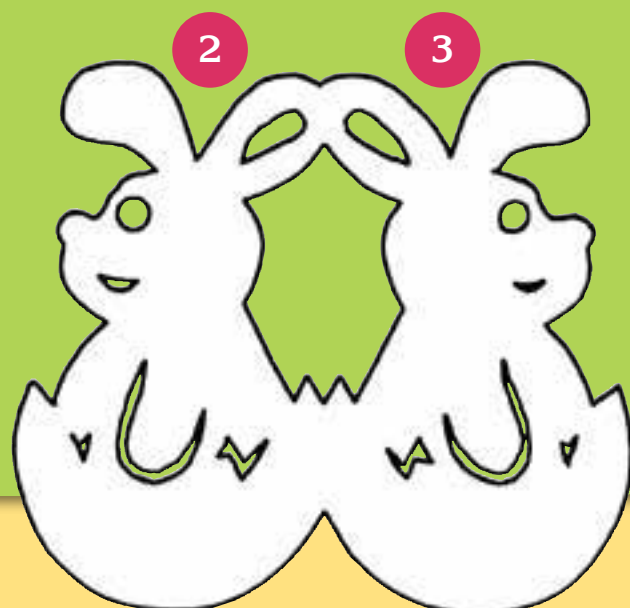
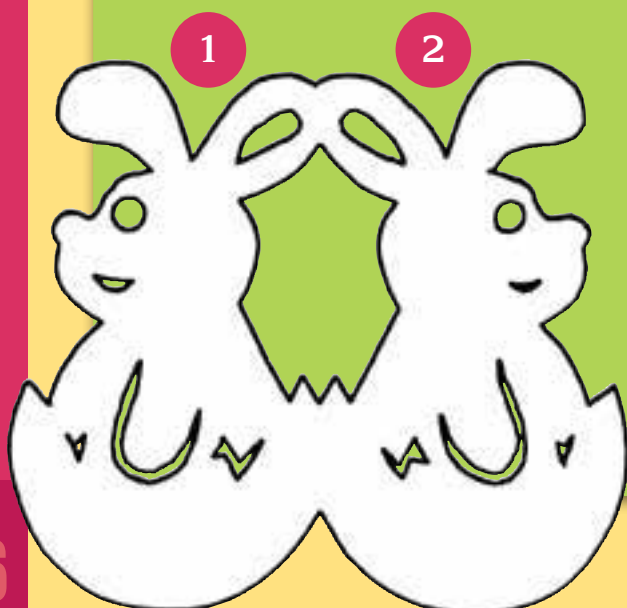
NYUSZI, HOPP!

Ragassz a nyuszi hátára fehér lapot, majd vágd ki. A gömbszopóka tetejét ragaszd az ölébe, a pálcikáját szúrd át a nyakán és a feje búbján vágott két kis lyukon. Kéznek, farkincának pici bojtot, a fülére csokrot ragaszthatsz. Beküldte Osváth-Boros Jolán, kolozsvári óvó néni.

Vágd ki a három páros nyuszit, és egyet-egyét háttal ragassz össze a számozás szerint. Nyuszi ám a talpán, nem borul fel a tojások között sem.

Horga Mónika, zimándújfalusi tanító néni munkája.

Ezek az üdvözlétek írisz-technikával készültek. A színes papírsávokat kettőbe hajtva legyezőszerűen kell a kártya visszájára ragasztani úgy, hogy egymást részben fedjék, és apránként betöltsék a tojás alakú kivágást. A kész kompozíciót kartonra ragasztották **Bunău Irén**, árpádi és **Somogyi Piroska**, szilágynagyfalusi tanítónő kisdíákjai.

A nyuszi-tojás-tartó túlsó oldalára ragassz fehér vagy halvány színű papírt, vágd ki, és nyisszantsd be a mancsukra rajzolt vonalkát. Hajtsd fel a négy oldalt, és a nyuszi man-

csát a bevágásnál csúsztasd egymásba.

A bajuszuk csak akkor akad össze, ha nem kapnak piros tojást a karjukba.

Szakács Anikó, székelyszenterzsébeti tanítónő ötlete.

Tudod-e, hogy...

A szitakötő 100 támadásból csak 3-at vét el. Milyen szerencse, hogy nem ránk vadászik!

Struccom hátán, sejhaj, félre-csúszik a nyereg...

Melyik állat a legeredményesebb vadász?

Az oroszlán? Nem! A tigris? Nem! A fehér cápa? Nem! Hát akkor melyik? A szitakötő! Az oroszlán és a tigris támadásainak mindössze 25-30%-a jár sikerrel, a cápa csak támadásai felében ejt zsákmányt, a szitakötőnél viszont ez az arány 97%. Mi teszi hát ezt a rovar ilyen sikeres vadásszá? Kitűnő látása, gyors reakcióideje és bravúros repülőképessége: 4 szárnyával hátrafelé és fejfelé is tud repülni.

Melyik állat tud a legnagyobbat ugrani?

A kenguru? Nem! A tigris? Nem! Hát akkor melyik? A bolha! A kenguru 3 m magasra és 12 m távolságra tud ugrani, vagyis testének 6-szorosára. A híres tigrisugrás 6 méteres, az állat testhosszának 3-szorosa. A bolha 75 cm-re pattan fel, ez testhosszának a 200-szorosára! A tigrisnek tehát 500 métert, azaz fél kilométert kellene ugrania ahhoz, hogy teljesítménye a bolháéval vetekedjen.

Melyik állat a leggyorsabb futó?

Attól függ. A hosszútávfutáshoz a ló, a villás-szarvú antilop és a nyakigláb strucc állhatna rajthoz. A vetélkedőt 58 km/órás sebességgel holtversenyben a ló és a strucc nyerné meg. Észak-Afrikában a struccokat, nálunk a lovakat versenyeztetik. Még nem merült feledésbe a Kincsem nevű magyar versenyparipa csodálatos teljesítménye.

Az állatolimpián a futószámok összetett versenyét is a ló nyerné meg, oly gyors és kitartó. Nem véletlen, hogy a gépkocsi elterjedése előtt a ló volt a legfontosabb közlekedési „eszköz”.

Melyik állat a súlyvontatás bajnoka?

Az elefánt? Nem! Az igába fogott ökör? Nem! Hihetetlen, de ez a bajnok nem más, mint a szarvasbogár! Súlya mindössze 14 g

Kiskópé

Melyik emlősállat a rövidtávfutás bajnoka?

Februári megfejtés: A mókus nevei: cibóka, evet, kelempájsz madár, cibabó. Nyertesek: Linzenbold Frida, Szatmárnémeti; Soós Szabolcs, Mezőbergenye; a gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskola IV. B osztálya.

és 1580 g (másfél kiló) súlyt tud maga után húzni. Ez testsúlyának a 112-szerese. Mintha egy 40 kilós fiú két személygépkocsit vonszolna maga után. Bár a cirkuszi erőművészek produkciói bámulatba ejtők, erre azért még ők sem képesek.

Hogy ilyen erősek a rovarok?

Különleges teljesítményük külső kitinpáncéljuknak tulajdonítható. Ehhez a szilárd és ellenálló vázhoz tapadva az izmok összehúzó-dáskor igen nagy erőt tudnak kifejteni.

Ez a merev külső páncél egyben határt is szab a rovarok növekedésének. Szerencsére! Képzeljük csak el, milyen félelmetes lenne egy orrszarvú nagyságú szarvasbogár a hatalmas agancsával vagy egy zsiráf méretű ájtatos manó (imádkozó sáska) rettenetes, fűrészszes fogókarjával? Félelmetesebbek lennének, mint az őskori dinoszauruszok. A rémfilmek rettentő szörnyetegei közül nem egy valójában óriásira felnagyított rovar.

BITAY ÉVA

A herkulesbogár nemcsak a nevét, az erejét is Herkulestől kapta kölcsön

A filmen földöntúli lényként ijesztgeti az embereket, pedig csak egy kinyagított sáska vagy pók

Mit gondol...

a katicabogár?
A legréfásabb ötleteket közöljük.

MIT GONDOL A KUTYUS?

– Ejsze a gazdim diétázik?!
Talán a sajt mögött van a hús...

- Hát ezért nyitogatják annyit a hűtőszekrény ajtaját!
- Hol is van az a tegnapi kolbász? Jaj, beragadt a fejem!
- Kinyitom a hűtő ajtaját, megszerzem a finom vacsorát.
- Csak le ne verjek valamit, mert akkor végem!
- Minden van ebben a hűtőszekrényben, csak csontot nem találok.

Veres Melinda, Dész, György Roland, Szikszai Henrietta, Mag Eszter, Lövéte, Kiss Balázs, Szováta, Nagy Henrietta, Varga Daniella, Szamosardó, Cornea Kincső, Marosfalu, Bálint Róbert, Szilágycseh

Kvak és a tavasz

Lassan itt a tavasz. Ilyenkor éled a természet, bújnak a virágok, és szorgosan kezdenek dolgozni a méhecskék, hangyák, pillangók... A természet elkezd munkáját.

Ebben a lapszámban szeretnék nektek **pár ritka növényt bemutatni**, valamint meggyőzni benneteket arról, hogy

a természetben járva igyekezzetek **a tájnak és lakóinak a lehető legkevesebb kárt okozni**.

A novemberi lapszámban a Dregán-tónál jártunk, és megígértém nektek, hogy ide még visszatérünk, hiszen oly szép a táj, és oly sok védett, ritka növény él erdeiben, hogy más évszakokban is el kell látogatnunk ide.

Nos, itt vagyunk a Dregán-völgyében. Csak óvatosan lépkedjünk, el ne tapossuk a csodás koratavaszi virágokat.

A kárpáti sáfrány a nőszirm-félék családjába tartozik, hagymagumos növény, 10–20 cm magasra nő. Védett, eszmei értéke országunként változó. Ő a tavasz egyik hírnöke.

Másik ritka és fontos védett növényünk **a szártalan kankalin** vagy guggonülő kankalin. A kankalinok nemzetségségébe tartozik, gyökeres, 15–25 cm magasra nő. Gyógynövény, jó köhögés ellen. Virágaiban sok a nektár, ezért előszeretettel gyűlnek rájuk a méhek és a korai citromlepkék. Olajos mag-

vai ragacsos tapintásúak. Vadvirág, de kertekbe is telepítik. Régen kulcsvirágnak hívták, mert a középkori hiedelem szerint bármilyen zárat kinyit.

A tavaszi tözike az amarillisz-félék családjába tartozik. Nem fenyegetett de védett növény, melynek eszmei értéke országunként változik. 15–35 cm-esre nő, hagymás, évelő növény. Hasonlít a hóvirághoz. Leszedése felesleges pusztítás, hiszen még egy napot sem bír ki vázában.

A természet bámulatos. A vadvirágok olykor furcsa helyen érzik jól magukat. A **kis mocsári gólyahír** a nyirkos területeket kedveli, mocsarakban, lápréteken, patakparton él, de csak 1000 méter magasságig. A boglárkafélék családjának egyik nemzetségéhez tartozik. Ritka de

nem védett növény. Népi nevei: libadöglesztő, gólyavirág, kácsvirág. 15–50 cm magas, élő növény. A virágok 3–5 cm átmérőjűek, de élénk színük miatt nagyobbak tűnnek.

Ezek valóban ritka, erdeinkben honos növények, gyönyörködjete bennük, óvjátok őket. Ne feledjétek, hogy bármilyen védett növény leszedéséért pénzbírság jár. Ne engedjétek se gyerekeknek, se felnőtteknek, hogy összevissza tépkedje a virágokat, leveleket, ágakat. Inkább járjatok nyitott szemmel a természetben, és je-

gyeztétek meg minél több fű, fa, virág nevét, formáját, színét, ismertető jegyeit, hogy ha barangolásaitok során találkoztok velük, felismerjétek őket.

Remélem, legközelebb is találkozunk. Addig is BRRRREEEKKK!

Írta, rajzolta, fényképezte KOVÁCS RÉKA RHEA

Ilyés Kriszta
Szilágycsehből,

Járjatok sokat
a természetben, és rajzoljátok,
fényképezzétek le, amit
érdekesnek, szépnek
találtok!

Cornea Edina
Marosfelfaluból küldött
tavaszi rajzot.

Rejtvénypályázat

Négy gyimesi tojásminta neve, illetve egy locsolóvers utolsó sora – ezzel a két megfejtéssel pályázhatsz – egyénileg vagy az osztályoddal közösen – az öt áprilisi könyvjutalom egyikére.

A Rejtvénykirály

	1	2	3	4	5	6	7	8		
	N								S	
9	P		10							11
12		13		14		15			16	
17		18			19			20		
21				22				23		
24			25			26	27		28	
29		30		31	32			33		
34			35				36			
37			38			39			40	
	S		41			42		43		S
		44	F						S	

MÜLLER VILMOS rejtvénye

VÍZSZINTES

1. Megfejtés 1.

- 10. Halk, zajtalan
- 12. Igaz Nóra névjegye
- 14. Zsé!
- 15. A szélein van!
- 16. Magad
- 17. Üreg, rés
- 19. Hullámos (haj)
- 21. Lehánt
- 23. A máj keserű váladéka
- 24. Arrafele!
- 25. A föld irányába
- 26. A végén döf!
- 28. Néma rab!
- 29. Pengődarab!
- 31. Növényt lerágcsal a mezőn
- 34. Atléta eszköze

36. Fiú párja

- 37. Kutyaház
- 38. Z!
- 39. Antal Sára névjegye
- 40. Gépelni kezd!
- 41. Muzsikálás

44. Megfejtés 2.

FÜGGŐLEGES

- 2. YC
- 3. Lubickol a tóban
- 4. Titokban figyel
- 5. A szélein fon!
- 6. Köszönt
- 7. Alant
- 8. S!
- 9. Megfejtés 3.

11. Megfejtés 4.

- 13. Lovat szerszámoz
- 16. Tűnődik
- 18. Puha közepe!
- 19. Menj angolul
- 20. Ám, ellenben
- 22. Újjatlan ruhadarab
- 27. Király megszólítása

30. Védő

- 32. EY
- 33. Libabeszéd
- 35. E tárgyon
- 39. Lefelé
- 41. Szem közepe!
- 42. Lyukas égő!
- 43. Sós Anna névjegye

– Mi a Húsvét-szigetek fővárosa?
– Nyúl York.

E szép ajtón bekopogék,
Ha nem bánják, locsolkodnék.
Öntök asszonyt lányával,
Várok tojást párjával.
Ha pedig sajnáljátok,
Mindjárt porrá áztok,
Mert kölni helyett

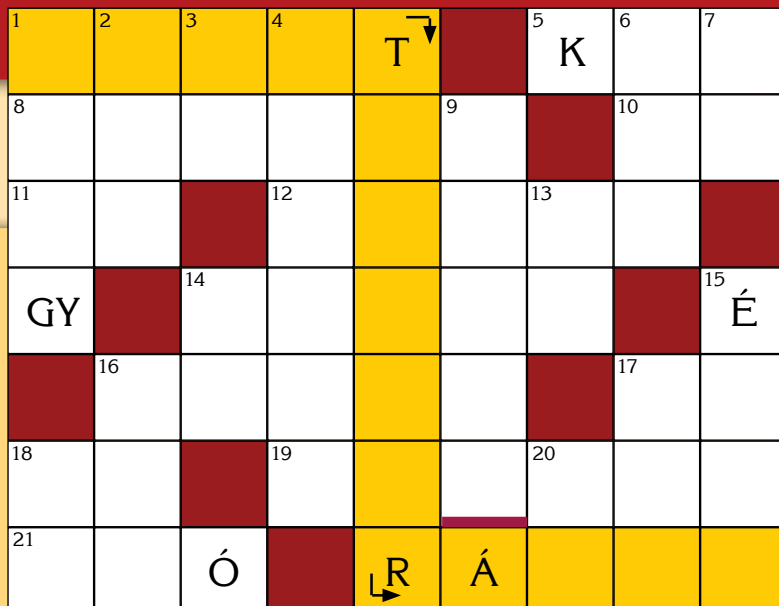
VÍZSZINTES

1. A megfejtés
5. Égszín
8. Törvényes utód
10. Félig lila!
11. Láng Ottó névjegye
12. Női név
14. Tekeredik a ...,
kígyó akar lenni
16. BELÖL
17. Avas Nóra névjegye
18. Téli csapadék
19. EKÖZBE

21. Hordómérték

FÜGGŐLEGES

1. Két domb
között terül el
2. A közepén
piros!
3. Zökkenni
kezd!
4. Szántóeszköz része
(két szó)
6. Lélegző
7. Nem be
9. Téli sportot űző

13. Kányádi Sándor
névjegye

14. Errefele!

15. Dal

16. Kedveskedő, hízel-
gő kijelentés

17. Babos a közepén!

18. Feltételes kötőszó

20. Zita mássalhangzó

VAJNÁR ILONA
rejtvénye

Nyertesek

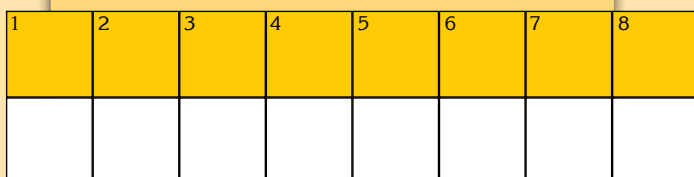
A februári rejtvenypályázat megfejtése: szakács, bohóc, Piroska, ördög, Zorro; ...kolbász meg a hurka. Nyertesek: Szilágyi-Székely Ágota és Zsófia, Magyarlapád; Antonya Rebeka, Homoródalmás; Galkó Noémi, Felsőbánya; Korodi Viktor, Éradony; Kovács Orsolya, Székelyudvarhely; a kökényesdi IV. osztály.

Találd ki!

1

A rejtvényből megtudhatod, valójában milyen színűre szeretne volna festetni a hölgy a szobája falát:

1. Állóvíz
2. Csecsemőbeszéd
3. Nem rossz
4. Földet forgat
5. Ásványi fűszer
6. Téli csapadék
7. Esztendő
8. Nem rossz

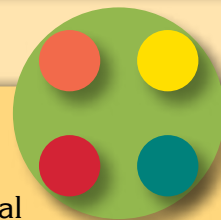

– Hát... nem éppen
erre az árnyalatra gondoltam,
amikor azt mondtam:
... színű!

Márciusi megfejtések

1. ... békából lett királyfival
3. Hóvirág
4. Tavasz

Opriş Júlia, Dés

Ti küldtétek

2

Gál Mátyás,
Csíkdánfalva:

1. Becézett Andrea
2. Harapott
3. Gallyak
4. Megnyeri a versenyt
5. Korányári gyümölcs
6. Kapni szeretett volna
7. Dal, nótá
8. Ételet neki
9. Talált
10. Hibáztat

1			
2		R	
3			K
4	G		
5		E	
6			
7			
8			
9		L	
10		O	L

Szólj, szám!

1. Vigyázzunk, ne keverjük a jót a rosszal. Jelentésük, hangulatuk szerint válogassátok szét két csoportba (POZITÍV, NEGATÍV) az alábbi kifejezéseket: valaminek a veszélye, valaminek az esélye, valamiért, valami miatt, valaminek hála, valaminek köszönhetően, borzasztó, rettenetes, haláli.

2. Némelyik mondatba beleillik, a másikkól viszont kír az aláhúzott szó. Keressétek meg, és cseréljétek ki a rossz helyre tévedt kifejezéseket.

Ha piszkos kézzel eszel, nagy az esélye a fertőzésnek.

A süninek nincs esélye a futóversenyen.

Lassúságának hála, megint elkésett.

Az összefogás miatt győztek.

Anya mindent megtesz érted.

Petőfi a szabadság miatt áldozta életét.

Borzasztóan finom a fagyí.

Haláli jó kirándulás volt.

Foga vacogott rettenetes félelmében.

3. Nyuszi, hopp! Milyen igék jutnak eszetekbe a nyuszi mozgásával kapcsolatosan?

Februári megfejtések: 1. Továbbhalad az úton. Nem pihen, **tovább halad** a munkával. **Továbbmegy** a versenyen. Ezzel az elemmel **tovább megy** a kisautó. Megijedt, és **továbbszaladt**. Jobban bírja, **tovább szalad**. **Továbbállt**, mint aki jól végezte dolgát. Cukorral **tovább áll** a befőtt. 2. **Jel**: jeles, jelöl, jelölt, jelölés, jelez, jelzés, jelent, jelentés, jelenet, jelentő, jelentős, jelentőség, jelentéktelen, jelen, jelenleg, jelenkor, jelkép, jelképes, jelképez, jellem, jellemtelen, jellemző, jellemzés, stb. **Mez**: meztelen, meztelenség, meztelenkedik, meztelen, meztílláb, mező, mezei, mezőgazdaság, stb. 3. A csíkjénőfalvi negyedikese 204 egy magánhangzós szöveget alkottak: Egerben ezereg fekete kecske eregel, s kellemesen legel mekegve. Hatvanban a vad aranyalmafa alatt nagy tarka-barka kakas kaparja az avart. **Nyertesek**: Nagy Petra Irén, Szamosardó; a **székelyudvarhelyi** Tamási Áron Líceum III.; a **marosvásárhelyi** Al. I. Cuza Iskola III. E osztálya.

Szó-móka

– Miért nincs az ágyon Ű betű?

– Mert az ágyneműtartó!

.....

– Üres szobában csámcsogást hallok. Mi az?

– A négy fal.

.....

– Milyen a nyugodt cipzár?

– Nem lehet felhúzni.

.....

– Mi a sasnak a fecske?

– Villásreggeli.

MASZAT MŰVÉSZ és a TRÉFAMESTER

Képzeljétek, mikor legutóbb Zöld király udvarából távoztam, a palota kapujában találkoztam egy igencsak furcsa, színes öltözetű bohóccal. Lila ruháján sárga négyzetek, nyakán fodrok, ka-
lapján lila díszek s csengettyűk csi-
lingeltek. Találkozásunkkor lila csokoládét nyomott a markomba, s bukfencezve kámforra változott.

A lila szín a titokzatosság, a sejtelmesség, a vára-
kozás, az alkotó- és képzelőerő színe. A piros és kék
keverékéből született, ezért mindkettőtől örökölt tu-
lajdonságokat. Ha több benne a vörös, akkor meleg,
bíbor színű, de lehet kékesebb, hidegebb árnyalata
is, ezért más-más hatást érhetünk el vele. A tudás,
az éles ész, a hatalom, a tekintély, a bűnbánat és
vallási áhítat titokzatos színe. Bíborban születettnek
mondják az olyan embert, aki nemesi vagy királyi
családba született. Pl. Bíborban született VII. Kons-
tantin, bizánci császár.

Alexandria és Egyiptom királynőjének, Kleopátrá-
nak (i.e. 69–30) kedvenc színe volt a lila. De Európá-
ban is hagyományosan az uralkodással s a hatalom-
mal kapcsolták össze.

A sárga ellenpólusaként a lila a tudatalatti, a titkok
színe. A természetben a hajnalpír, a pirkadat és az
esti ég, az alkonybíbor idézi. A tavaszi virágok közül
pedig az ibolya, árvácska, akác, orgona és levendula
viseli rengeteg árnyalatát.

MURÁDIN LOVÁSZ NOÉMI

Szinyei Merse Pál (1887–1953)
a *Lilaruhás nő* című festményét
a feleségéről mintázta. Sokan
a magyar Mona Lisának tartják.

Keressetek példákat lila
árnyalatra a természetből, fessétek
le őket, de az udvari tréfamestert is
bátran elképzelhettek.

Havonta
3 díjat!
sorozat 1. rész

1

2

3

Februári „házi feladatunkat”
ügyesen megoldották: Mike Nóra,
Margitta (1); a szilágynagyfalusi
IV. C osztály (2); Osváth Veronika,
Szamosradó (3).

Levelező

Ha majd szülő leszel, és kiskorod Húsvétjairól mesélsz gyermekeidnek, eszedbe jut-e a Napsugár? 13 500 kis olvasónk közül talán lesz néhány, aki megőrzi lapszámainkat, és 2050 Húsvétján megmutatja a lányának, fiának: „Látod, ez volt az én újságom. Ez az én rajzom, versem, kézimunkám, megfejtésem benne.” Legyen boldog Húsvétotok 2015-ben és 2050-ben is! Dicséretet érdemelnek levélíróink:

Szilágyi Kamilla Evelyn, Marosvásárhely; **Nagy Tímea**, Zabola; **Nyáguj Kincső**, Székelyszáldobos; **Görgicze Barbara**, **Albert Viktória**, Csíkszentdomokos; **Cornea Kincső**, Marosfelfalu; **Somogyi Kincső**, Bódi Dóra, Kolozsvár; **Csúsz Szabolcs**, Kézdiszázpatak; **Fábián Edina**, **Major Anita**, Kányád; **Madarász Bernadett**, Gyergyószentmiklós; a marosvásárhelyi G. Coșbuc Iskola III. C, a Dr. Bernády György Iskola III. D, az Al. I. Cuza Iskola III. E, a L. Rebreanu Iskola III. E, IV. E; a szászrégeni A. Maior Iskola IV. B; a kolozsvári Apáczai Csere János Líceum IV.; a szatmárnémeti Művészeti líceum III. B; a nagyvárad-i Szacsvey Imre Iskola IV. C, a D. Cantemir Iskola III. E; a gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskola II. B, IV. C osztálya; a kézdíszentkereszti III.; a kibédi IV.; a magyarlónai IV. B; a dési IV. D; a szilágynagyfalusi IV. C; a csíkszentdomokosi III.; a sárvásári III.; a segesvári III. C, IV. C osztály; magyarlapádi, lőrincrévi olvasóink.

- Amennyire különbözőek vagyunk az osztályban, annyira különböztek a gyűjteményeink is – írta **Ablonczy Erik** a szatmárnémeti V. Lucaci Iskolából. **Kováts Éva** tanító néni kérésére mindenki bemutatta az osztályban kedvenc otthoni tárgyát és gyűjteményét is.

Kedves szülők, nevelők!
Köszönjük mindazoknak,
akik személyi jövedelemadójuk
2%-ával támogatják
a Napsugár Alapítványt.

Ha ebben az évben is méltónak tartanak a támogatásra, kérjük, töltsék ki a mi adatainkkal a 230. számú űrlapot, és küldjék el a helyi Pénzügyi Hivatalhoz. Az űrlap honlapunkról is letölthető:

www.napsugar.ro

Adataink: Fundația Culturală Napsugár;
Cod de identificare fiscală: 7714627;

Cont IBAN:

RO16RNCB0106026613330001

Leadási határidő: 2015. május 25.

Köszönjük bizalmukat és támogatásukat –
A Napsugár és a Szivárvány

- **Szász Edit** tanító néni osztályát a brassói 15-ös Iskolából **Ferencz Ágnes** képzőművész tanította meg a tojásírás fortélyaira. Íme az eredmény!

● **Máté Imre** költő rég nem él már, de az érmihályfalvi tanítónők, **Baricz-Nánási Noémi**, **Felvinczi Erzsébet**, **Kecskés Renáta** tisztelettel érdeklő kitartással és igényességgel tartják ébren településük nagy szülöttjének emlékét.

● A neve szép, az eredmény még szebb: írisztechnikának hívják azt a színes, sávós sugárhajtogatást, amellyel **Székely Gabriella** tanító néni **lónai** negyedikesei készítették ezt a csodatulipánt. Vajon kinek?

● A **szalárdi** és a **jákóhodosi** diákok is bekapcsolódtak egy felolvasó maratonba: **Kányádi Sándor** verseit olvasták. Meg is dicsérte őket **Kőrösi Mária**, **Teleki Enikő** és **Lázár Irén** tanító néni.

● **Szakács Hajnalka** tanító néni **segesvári** negyedikesei a Napsugárt is szívesen böngészik, de beneveztek a **Móricz Zsigmond** maratonolvasásra is. A fényképen büszkén mutatják emlék-könyvjelzőjüket.

● A **borsi** negyedikes kis csillagászok kézimunka órán megalkották mindazt, amit **Fürtös Izabella** tanító nénivel a naprendszerekről, bolygókról tanultak.

A HARANG ZÚGÁSA HIRDET ÜNNEPET

Húsvét táján százával érkeznek a szebbnél szebb üdvözetek töletek. Mindenből szeretet sugárzik, és mindenik egy-egy érdekes kézimunkaötlet is egyben. Magyarázatra nincs szükség, hogy minél többen elférjete e két oldalon, következzenek az alkotók és a csodaszép munkák.

Laurán Angéla felsőbányai
osztályának gyöngyfüzéses tojásai

Tulipán-kosárban csücsül a nyuszi, a tojás
Sándor Emőke osztályában,
a székelyudvarhelyi Móra Ferenc Iskolában.

Kovács Katain
margittai tanítványai
márványos tojásokat
festettek.

Szigeti Éva zabolai
diákjainak
„hímzett” tojása

A gyurma-tojás figurákat
Benkő Melinda két diákja,
Csíki Szabolcs és Szabó
Dániel készítette a szász-
régeni A. Maior Iskolában.

A pálcikás csibe és a filctojások
Czirmay Júlia dési osztályában
kerekedtek ilyen takarosra.

A virágokat pödört papírcsíkból,
a tojásokat műanyaggyűrűre
csomózott fonalból készítették
Hereşanu Ildikó diákjai
a marosludasi I. Vlăduţiu
Iskolában.

Hover Judit magyar-
gyerőmonostori osztálya
térhatású üdvözetet
küldött Kószabószának.

Kánya Gergő
csíkszentdomokosi
tojás-nyusziya

Varga Katalin
esztelneki diákjainak
filc ablakdíszje

Kun-Sütő Márta osztálya
küldte a kolozsvári
Református Kollégiumból

Irka-firka

Hajnal hasad mireánk,
Jaj, de szép e világ!
A madarak dalolnak,
S virágok illatoznak.

Hajnal hasad mindenkire,
Áldott legyen Isten neve.
A szeretet kivirágzik,
Már a világ is trillázik!

Hints Orsolya,
Marosvásárhely

Kinyíltott a barkaág,
asztalon pirostojás.
Gyertek, fiúk, siessünk,
rózsavízzel öntözzünk.

Lukács Gergő,
Gyergyócsomafalva

Én vagyok a húsvéti nyuszi,
locsolásért jár egy puszi.
Hozok pirostojást, csokoládét,
töltött bárányt,
tésztát, limonádét.

Itt most farsangolunk,
s elhajtjuk a telet,
utána böjtölünk,
majd ünnepelünk egyet.

Lukács Orsolya,
Gyergyószentmiklós

Bíró Melinda
és **Mike Nóra,** Margitta

Elballagott már a tél is,
megérkezett a tavasz,
virágok illatosítják
be a nyarat,
minden udvar tele van fűvel,
és minden gyermek arcán
mosoly ül.

Barabás Klaudia,
Csíkszépvíz

A nyuszi szék kis állat,
soha-soha nem von vállat.
Murok az ő eledele,
soha nem lakik jól vele.

Húsvét előtt, kérlek szépen,
hímestojást fessél nekem.
Meghálalom valaha,
elmegyek a lagzidra.

Gergely Rita, Kolozsvár

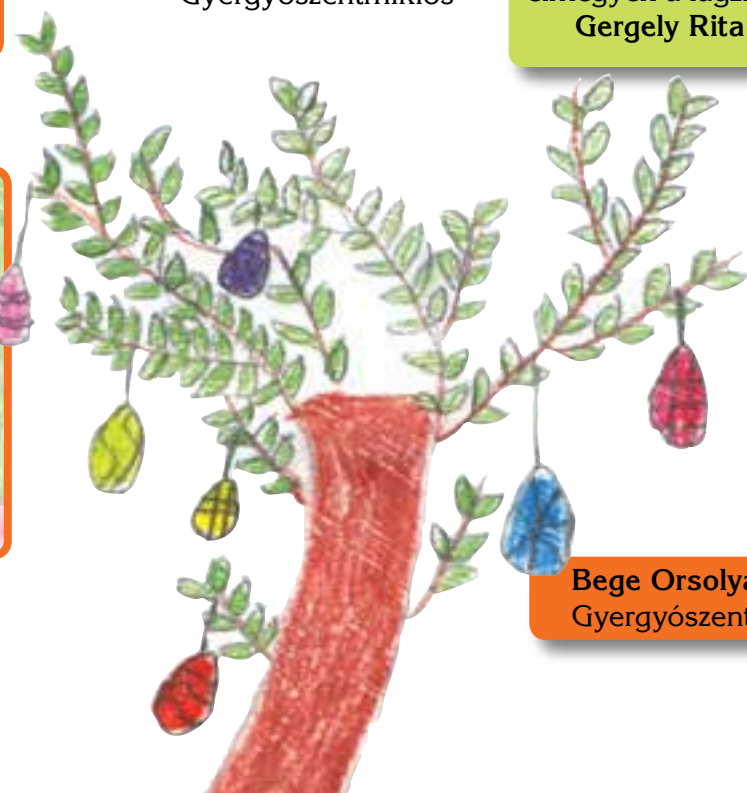
Szász Evódia, Bihar

Patarcsity Edina, Szabadka

Kertész Mátyás,
Sepsiszentgyörgy

Bege Orsolya,
Gyergyószentmiklós

A lányokhoz jönnek
a fiúk öntözni,
a lányok pirostojást
festenek, mindenki süt.

Bakos Imola Adrienn,
Szászrégen

Fiúk, gyertek locsolni,
Lányok, tojást festeni,
Mert a Húsvét azért jó,
Locsolkodásra való.

Palkó Hanna,
Szilágysámson

Felnézek az égre,
s megyek is már végre.
Pirostojást gyűjtök
szépen sorjában,
amit megeszek
meleg otthonomban.

Hám Endre, Kaplony

Ne feledd, az álmod
nem ver át.
Ő csak azt mutatja,
ami a valóság,
Amire gondolsz,
amit érzel,
Amit titokban
sokszor elképzelsz.
Forró Márk, Kolozsvár

Mátyus Beáta,
Kibéd

Bartalis Renáta Gabriella,
Marosvásárhely

Zsiga Zsombor,
Mikola

Április bolondja
várat készít a homokba.
Megnézi a díját,
S elveszti a karját.
Vicceket mond fűnek-fának,
Elmondja a fél világnak.

Kovács Balázs,
Székelyudvarhely

Egyszer régen, egy tavasszal
levelet küldtek egy madárral.
Ez állt benne: Kedves Pista!
Fönn, a magas dombon
szép, nagy házikó,
szép, nagy házikóban
gyönyörű leányzó.
Gyönyörű leánykának
ízletes vacsorája,
ízletes vacsorának
finom illatkája.
Gyere hozzám vacsorára!

Szakács-Korom Kriszta
Blanka, Kolozsvár

Bartalis Hajnalka,
Csíkmenaság

Itt is, ott is barangol
Egy-egy barna ló.
Friss füvecskét keresgél,
Erre-arra tekergél.
Itt játszik egy kis lányka,
Térdig ér a szoknyája.
Porba firkál mintákat,
Unalmában firkálgat.

Nagy Henrietta,
Szamosardó

Daróczi Dalma, Retteg

Címlap:
MOLDOVÁN MÁRIA

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.

Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér.
Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.

Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro; www.napsugar.ro. Telefon/fax: 0264/418001.

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-7751

KÖSZABÓCSA ÜZENETEI

Ágoston Ákos, a marosvásárhelyi
F. Schiller Iskola másodikosa
szenvedélyes focista.
Az MSE kölyökcsapatának kapusa.

**Olvass,
és küldj rajzot róla!**

Molnár Ferenc: A Pál utcai fiúk
Glatz Kitty Evelyn rajza, Szatmárnémeti

**Sportolj,
és küldj fényképet
magadról!**

Portik-Gergely Kata az Egyesült Államokban,
Fort Lauderdale-ben él. Az úszás a kedvenc sportja.
Versenyein gyergyószentmiklósi szülei és két öccse,
Hunor és Magor székely zászlóval szurkolnak neki.
A példaképe Hosszú Katinka, akivel nemrégiben
egy medencében edzett.

Nagy Lenke tanító néni ivói összevont
osztálya tűvel-cérnával öltögette, Kajcsa Anett,
négyfalusi olvasónk javítótussal írókázta
a hímestojást.

**Kézimunkázz,
és küldj képet róla!**

Készítsétek
a pirostojást, lányok!
Indulok locsolni!

HÍMESTOJÁS

E lapszám
támogatói:

Nemzeti Kulturális Alap

BETHLEN GÁBOR
Alap

Vágjátok ki az utolsó bélyeget, ragasszátok nevetek
mellé a gyűjtőlapra, és az osztály névsorával együtt
küldjétek el szerkesztőségünknek.
Ajándékokat évváróig megkapjátok.

Ára 3 lej, 400 Ft